यौवनदिनेषु भवतः सृष्टिकर्तारं स्मर्यताम्,
यदा दुष्टदिनानि न आगच्छन्ति, वर्षाणि
अपि न समीपं गच्छन्ति, यदा त्वं वदसि,
मम तेषु न प्रीतिः।

उपदेशक 12:1

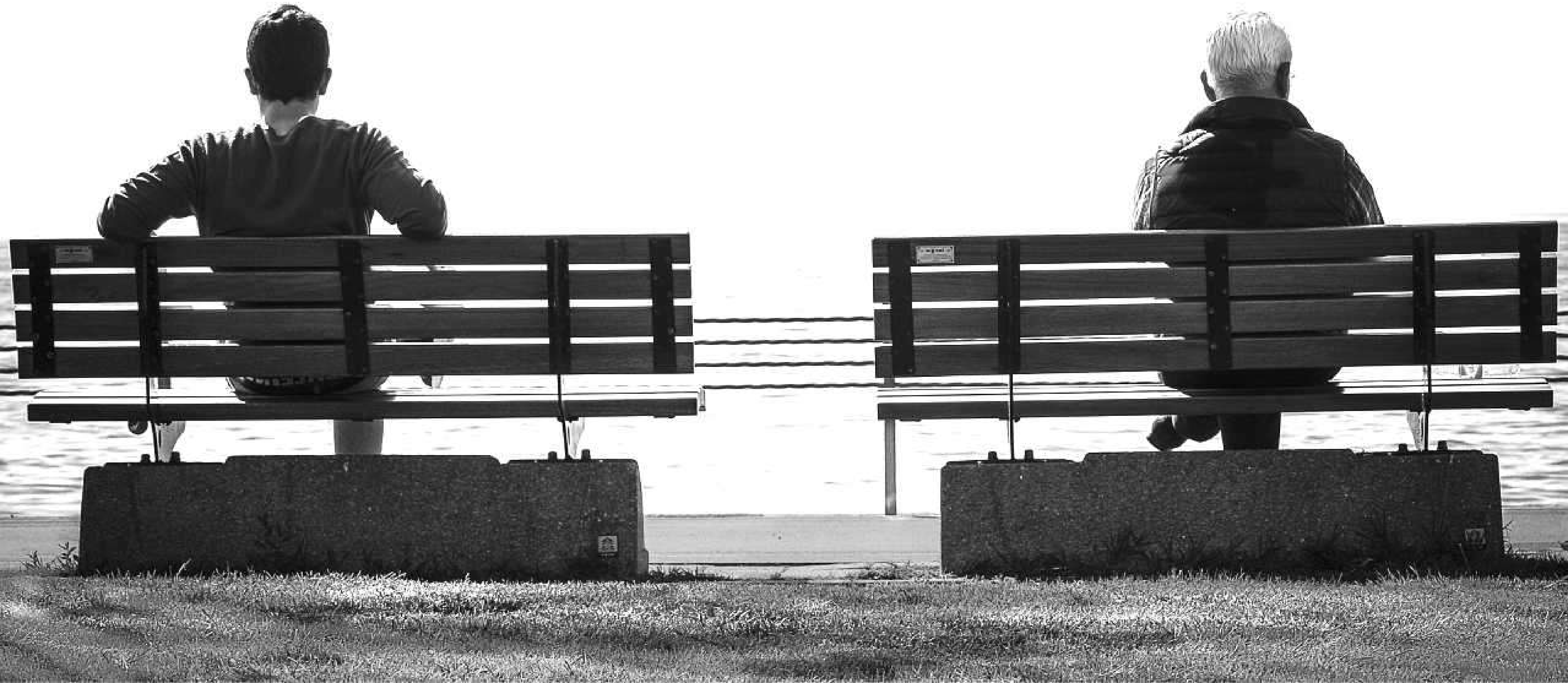

...यतो हि मनुष्यस्य हृदयस्य कल्पना यौवनात् दुष्टा अस्ति.... उत्पत्तिः 8:21

यदि ते तस्य आज्ञापालनं सेवन्ते च तर्हि समृद्धिषु दिवसान्, भोगेषु वर्षाणि च यापयिष्यन्ति। किन्तु यदि ते न आज्ञापयन्ति तर्हि ते खड्गेन विनश्यन्ति, ते च अज्ञानेन म्रियन्ते। किन्तु हृदये पाखण्डिनः क्रोधं सञ्चयन्ति, सः तान् बद्धे सति ते न रोदन्ति। यौवने म्रियन्ते, तेषां जीवनं अशुद्धानां मध्ये भवति।
अय्यूब 36:11-14

त्वं हि मम आशा भगवन्, त्वं मम यौवनात् मम विश्वासः असि। त्वया अहं गर्भात् उत्थापितः, त्वमेव यः मां मातुः आन्तरात् बहिः निष्कासितवान्, मम स्तुतिः नित्यं भवतः भविष्यति। स्तोत्रम् 71:5-6

अहं परमेश् वरस् य बलेन गमिष्यामि, अहं तव धर्मस्य उल्लेखं करिष्यामि, तव एव। हे परमेश्वर, त्वं मम यौवनात् एव मां उपदिष्टवान्, अद्यावधि अहं तव आश्चर्यं कृतं कृतवान्। इदानीं यदा अहं वृद्धः धूसरः च भवेयम्, तदा देव, मां मा त्यज; यावत् अहं तव सामर्थ्यं अस्मात् वंशजं प्रति, आगमिष्यमाणेभ्यः सर्वेभ्यः अपि तव सामर्थ्यं प्रदर्शयिष्यामि। स्तोत्रम् 71:16-18

केन कुमारः मार्गं शुद्धं करिष्यति? तव वचनं तदनुसारेण सावधानं कृत्वा। स्तोत्रम् 119:9

यौवने युवक हर्षय; यौवनकाले त्वां हृदयं प्रसादयतु, तव हृदयस्य मार्गेण च नेत्रयोः दृष्टौ च गच्छतु, किन्तु त्वं ज्ञातव्यः यत् एतेषां सर्वेषां कारणात् परमेश् वरः त्वां न्याये आनयिष्यति। अतः हृदयात् दुःखं दूरं कुरु, शरीरात् दुष्टं दूरं कुरु, यतः बाल्यत्वं यौवनं च व्यर्थम्। उपदेशक 11:9-10

किं त्वं न ज्ञातवान्? किं त्वया न श्रुतं यत् अनादिः परमेश्वरः पृथिव्याः अन्तनिर्माता परमेश् वरः न मूर्च्छितः न क्लान्तः? तस्य अवगमनस्य अन्वेषणं नास्ति। सः मूर्च्छेभ्यः शक्तिं ददाति; येषां सामर्थ्यं नास्ति तेषां बलं वर्धयति। युवकाः अपि मूर्च्छिताः श्रान्ताः च भविष्यन्ति, युवकाः च नितान्तं पतन्ति, ये तु परमेश् वरं प्रतीक्षन्ते ते स्वबलं नवीनं करिष्यन्ति। ते गरुड इव पक्षैः आरुह्यन्ते; ते धाविष्यन्ति, न च श्रान्ताः भविष्यन्ति; ते च चरन्ति, न तु मूर्च्छिताः। यशायाह 40:28-31

ततः परं तस्य समीपं बालकाः आनीताः येन सः तेषु हस्तं स्थापयित्वा प्रार्थयेत्। किन्तु येशुः अवदत्, "बालानां मम समीपं आगन्तुं मा निषेधं कुरु, यतः स्वर्गराज्यं तादृशानां कृते अस्ति।" तेषु हस्तौ निक्षिप्य ततः प्रस्थितवान्। ततः कश्चित् आगत्य तं अवदत्, हे गुरु, अहं किं भद्रं करिष्यामि यत् मम अनन्तजीवनं प्राप्नुयाम्? स तम् अवदत् , "किमर्थं मां भद्रं वदसि? एकः एव, अर्थात् परमेश् वरः विहाय कोऽपि भद्रः नास्ति, किन्तु यदि त्वं जीवने प्रवेशं कर्तुम् इच्छसि तर्हि आज्ञां पालय। स तं अब्रवीत्, कः? येशुः अवदत्, त्वं वधं मा कुरु, व्यभिचारं न कुरु, चोरी न करिष्यसि, मिथ्यासाक्ष्यं न दास्यसि, पितरं मातरं च आदरं कुरु, प्रतिवेशिनः स्ववत् प्रेम कुरु। युवकः तम् अवदत् , "एतानि सर्वाणि मया यौवनात् आरभ्य रक्षितानि, अद्यापि मम किं अभावः? येशुः तम् अवदत् , "यदि त्वं सिद्धः भवितुम् इच्छसि तर्हि गत्वा तव विद्यमानं विक्रीय निर्धनेभ्यः ददातु, स्वर्गे तव धनं प्राप्स्यसि, आगत्य मम अनुसरणं कुरुत। किन्तु युवकः तत् वचनं श्रुत्वा दुःखितः अगच्छत्, यतः तस्य महती सम्पत्तिः आसीत्। मत्ती 19:13-22

बालकाः, भगवता मातापितरौ आज्ञां कुर्वताम्, यतः एतत् सम्यक् अस्ति। पितरं मातरं च सम्मानय; (यत् प्रतिज्ञायुक्ता प्रथमा आज्ञा;) यत् ते भद्रं भवतु, त्वं च पृथिव्यां दीर्घकालं जीवसि। इफिसियों 6:1-3

न कश्चित् तव यौवनं अवहेलयतु; किन्तु त्वं विश्वासिनां उदाहरणं भव, वचने, संवादे, दाने, आत्मायां, विश्वासे, शुद्धे च। 1 तीमुथियुस 4:12

यौवनकामान् अपि पलायस्व, किन्तु शुद्धहृदयेन भगवन्तं आह्वयन्तां सह धर्मं, विश्वासं, दानं, शान्तिं च अनुसृत्य। 2 तीमुथियुस 2:22

प्रज्ञा एकस्मात् अन्तः परं प्रबलतया गच्छति, सा च सर्वं मधुरतया क्रमयति। अहं तां प्रेम्णा, यौवनात् एव तां अन्वेषितवान्, अहं तां मम पतिं कर्तुम् इच्छामि, अहं तस्याः सौन्दर्यस्य प्रेमी च आसम्। सोलोमनस्य बुद्धिः 8:1-2

पुत्र, यौवनात् आरभ्य उपदेशं सङ्गृहीतः, तथा त्वं वृद्धावस्थापर्यन्तं प्रज्ञां प्राप्स्यसि। उपदेशक 6:18

तव बालकं कुरु, सः त्वां भयभीतं करिष्यति, तेन सह क्रीडति, सः त्वां व्याकुलतां जनयिष्यति। मा तेन सह हसतु, मा भूत् तेन सह दुःखं भवति, मा भूत् त्वं दन्तं क्षुण्णं करोषि। यौवने तस्य मुक्तिं मा ददातु, मूर्खतासु मा निमिषं कुरुत। बाल्ये तस्य कण्ठं प्रणमय बाल्ये पार्श्वयोः ताडय, मा भूत् सः हठः भूत्वा भवतः आज्ञां न करोति, तथा च तव हृदये दुःखं न जनयति। उपदेशक 30:9-12